

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116000188
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116000188.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti odsúdenému F. F. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 6. septembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného F. F. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn.OT/45/2016 zo dňa 14. marca 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. marca 2017, sp.zn.OT/45/2016 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený F. F. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a vykoná preto trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.OT/45/2016 zo dňa 22.4.2016, právoplatným dňa 22.4.2016, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil odsúdeného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený F. F. sťažnosť, ktorú následne sám písomne zdôvodnil.

Odsúdený F. F. v písomných dôvodoch svojej sťažnosti namietol, že na verejnom zasadnutí sa nezúčastnil jeho právny zástupca, pričom sa nachádza vo výkone trestu a žiada, aby bol jeho právny zástupca prítomný na verejnom zasadnutí. Na svojej sťažnosti trvá a má za to, že jeho sťažnosť je opodstatnená.

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 8. júna 2017, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by už samé osebe mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania samotnej správnosti napadnutého uznesenia krajský súd predovšetkým skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Ako vyplýva zo spisového materiálu a z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nepochybných zistení, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn.OT 45/2016 zo dňa 22.4.2016 (právoplatným dňa 22.4.2016) sa preukázateľne dňa 17.9.2016 dopustil ďalšieho trestného činu, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn.OT/102/2016 zo dňa 20.9.2016, právoplatným dňa 20.9.2016 k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Pri výsluchu uviedol, že chápe zmysel tohto konania, ale chce, aby mu súd odpustil tých 6 mesiacov. Poukázal na to, že vo výkone trestu má dobré výsledky, je mu to strašne ľúto, pričom on nikdy v živote nikomu neublížil a ani neublíži.

Podľa § 50 ods. 4 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I, alebo ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

S poukazom na okresným súdom správne zistené spáchanie trestného činu odsúdeným v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. krajský súd dospel k záveru, že výrok napadnutého uznesenia o nariadení výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.4.2016, sp.zn.OT/45/2016, je správny a v súlade so zákonom. Ani krajský súd nepovažoval okolnosti uvádzané odsúdeným v súvislosti so spáchaním trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za okolnosti, ktoré by umožňovali výnimočne rozhodnúť o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti za podmienok uvedených v ustanovení § 50 ods. 4 druhá veta Tr. zák. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd i na skutočnosť, že odsúdený sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselnej trestnej činnosti obdobného charakteru (prečinu nebezpečného vyhrážania). Záver okresného súdu je z vyššie uvedených dôvodov v súlade s ustanovením § 50 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. Okresný súd tiež postupoval správne pri rozhodovaní o zaradení odsúdeného F. F. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený namieta, že verejné zasadnutie okresného súdu bolo vykonané bez prítomnosti jeho obhajcu, krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by si odsúdený vo vykonávacom konaní (v procese rozhodovania o jeho osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) zvolil na jeho obhajovanie obhajcu z radov advokátov. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že ani súd nemal povinnosť odsúdenému ustanoviť obhajcu z úradnej moci (ex offio) z dôvodu, že sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Predsa z ustanovenia § 38 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyplýva, že vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadnutí, musí mať odsúdený obhajcu len v prípade, ak je vo väzbe. Odsúdený F. F. sa v čase vykonania verejného zasadnutia okresného súdu dňa 14.3.2017 nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp.zn.OT/102/2016. Táto skutočnosť, však nezakladala u neho dôvod na povinnú obhajobu v zmysle § 38 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza odsúdený vo svojej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na vyššie uvedené bolo preto rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.